

Ezért hihetetlenül jó magyarnak lenni

2025 július 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az, hogy egy magyar űrhajós ismét részt vehetett egy expedícióban, olyan listára repítette újra Magyarországot, amelyet más nemzetek csak irigykedve nézhetnek.

Valószínűleg mindenki, akinek magyar szív dobog a testében, lélegzet-visszafojtva várja, hogy épségben és komplikációk nélkül visszaérkezzen a Földre a Kapu Tibort és a többi űrhajóst szállító kapszula. A landolásig nem lehet most fontosabb ennél, de most álljunk meg egy percre, és gondoljunk bele abba, mekkora mérföldkő ez az űrmisszió a magyarok számára. A világtérképet böngészve aprócska nemzet a miénk, viszont annál nagyobb magasságokba emelte Magyarországot ez a küldetés.

Hosszú éveken keresztül egyetlen dolgot biztosra vehetett a világ: a világűr az egykori Szovjetunióhoz és az Egyesült Államokhoz tartozik, másoknak semmi keresnivalójuk nincs ott. Ez a kettős hegemonia ma már nincs többé, a világ rohamosan fejlődik, az univerzumról alkotott kép pedig óráról órára változik. A modern tudományos életre alaposan ráúgta az ajtót Kína, India és Japán – csupa nagyhatalom, óriási tőkével és még nagyobb tudományos, valamint technológiai potenciállal. Az, hogy egy magyar űrhajós ismét részt vehetett egy expedícióban, olyan listára repítette újra Magyarországot, amelyet más nemzetek csak irigykedve nézhetnek. Mind tudjuk ugyanis, hogy az űrkutatás az emberiség egyik legérdekesebb és legösszetettebb tudományos vállalkozása, amely az univerzum mélyebb megismerésére irányul. Részt venni abban, hogy felfedezzük a Naprendszerünket és megértsük az univerzum keletkezését és fejlődését, nem lehet más, mint felemelő érzés.

Farkas Bertalan sikeres űrutazása szintén fontos lépés volt, Kapu Tiboré pedig újra egy olyan küldetés, amire azt mondhatjuk: „Elképesztően jó dolog magyarnak lenni!” A kijelentés tehát, miszerint a magyarok nem megérkeztek, hanem visszatértek az űrbe, sokkal többet hordoz magában, mint elsőre az hallatszik. Egy olyan utazásról beszélünk, ami nem egy „one man show”: összesen harminc magyar kutatási projektet valósít meg Kapu Tibor, olyan eredményeket várva, amelyek könnyen beírhatják magukat a tudomány történelem könyvébe. – Talán én is elsírom magam – fogalmazott videóüzenetében Kapu, mielőtt a legénységgel elindultak a Nemzetközi űrállomásról. Belül talán mindannyian örömkönnnyeket hullajtunk a büszkeségért. Csak egyetlen percre gondoljunk bele a ténybe, hogy a honfitársunk olyan értékes adatokkal és tapasztalattal érkezik vissza a Földre, amelyek nemcsak a magyar kutatók, hanem az egész nemzet sikerét és jövőjét erősítik. Mondhatni, ép ésszel felmérhetetlen kincsekkel tér haza.

Nem utolsósorban azt is meg kell említenem, hogy elképesztő bátorságról tett tanúbizonyságot Kapu Tibor. Már a felkészülés során is olyan képességeket kell elsajátítani, amelyekhez az elköteleződés legmagasabb fokára van szükség. Ráadásul aki ennyi ideig tartózkodik az űrben, számos veszéllyel dacol, mert az emberi szervezetet nem erre a környezetre találták ki. A hazaút még ennél is veszélyesebb: izzó tűzgolyóként, hihetetlen sebességgel hatolnak át a légkörön a kapszula utasai, akiket egy olyan pajzs hivatott megvédeni, amit eddig csak tesztelni tudtak, élesben még nem látták a hatékonyságát. Farkas Bertalan után Kapu Tibor is igazi példaképként lebeghet a következő generáció előtt, mert bebizonyították, hogy egy aprócska nemzet is lehet akkora, mint egy nagyhatalom, és egy magyar is elérhet olyan dolgokat, amelyekre sokáig azt hitték, hogy csak a legnagyobb nemzetek képesek rá. A két magyar űrhajós megmutatta, hogy kemény munka, kitartás és összefogás révén megvalósíthatók a legmerészebb álmunk is.

Odrobina Kristóf - www.magyarnemzet.hu

Ajánló
